

Udskriftsdato: 13. december 2025

KEN nr 9711 af 03/09/2002 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse C-35-02 om hjælpemiddel - forbrugsgode - sædvanligt indbo - faconhovedpude - samfundsudviklingen

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 3500570-01

Ankestyrelsens principafgørelse C-35-02 om hjælpemiddel - forbrugsgode - sædvanligt indbo - faconhovedpude - samfundsudviklingen

Resume:

En kvinde var ikke berettiget til hjælp til anskaffelse af en faconhovedpude, da Ankestyrelsen fandt, at der var tale om et forbrugsgode, der normalt indgik i sædvanligt indbo, og som normalt forefandtes i ethvert hjem, der måtte ønske det.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at en almindelig faconhovedpude i dag set i lyset af samfundsudviklingen, måtte betragtes som sædvanligt indbo på linje med f.eks. almindelige senge, dyner m.v., som enhver der måtte ønske det, kan anskaffe sig.

Love:

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 844 af 24. september 2001 - § 98, stk. 1

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 979 af 1. oktober 2008 - § 113, stk. 1

Vejledninger:

Socialministeriets vejledning nr. 52 af 5. marts 1998 om støtte til hjælpemidler, biler, boligindretning m.v. (Lov om social service) - kapitel 8

Sagsfremstilling:

En 54-årig kvinde, der modtog forhøjet almindelig førtidspension søgte om hjælp til en SAF facon hovedpude. Begrundelsen for ansøgningen var, at hun led af torticollis, der var en kronisk tilstand med krampelignende spasmer i nakkemuskulaturen, som bevirkede at ansøgeren havde konstant tendens til hoveddrejning. Hun havde svært ved at sove, når hun brugte sin almindelige hovedpude. Ansøgeren oplyste at hun havde afprøvet en SAF facon hovedpude på Gigtsanatoriet og hun fandt, at brug af hovedpuden bevirkede, at hun kunne sove om natten.

Af de lægelige oplysninger fremgik, at ansøgeren tidligere havde haft prolaps i nakken og at hun havde slidforandringer i nakke-rygsøjlen. Der var ikke tvivl om, at lidelsen gav kroniske gener i nakke-rygsøjlen, og at en pude, der var i stand til at aflaste hovedet i liggestilling ville være en fordel.

Kommunens meddelte afslag på det ansøgte med den begrundelse, at følgerne af ansøgerens lidelser ikke gav grundlag for bevilling af en faconpude efter servicelovens § 97, stk. 1.

Ansøgeren påklagede kommunens afgørelse til nævnet.

Nævnet fandt ved sin afgørelse, at ansøgeren var berettiget til en faconhovedpude efter servicelovens § 97, stk. 1. Nævnet lagde vægt på arten og omfanget af ansøgerens kroniske lidelse og at en faconpude ville lette ansøgerens muligheder for at få hvilet, når hun sov.

I kommunens klage til Ankestyrelsen var det bl.a. anført, at kommunen ikke var enig i nævnets afgørelse, da kommunen var af den opfattelse, at en faconhovedpude var almindeligt bohavede, idet det var almindeligt at have en hovedpude.

Det var kommunens opfattelse, at den ansøgte pude skulle anvendes efter formålet - altså som hovedpude. Kommunen var ligeledes af den opfattelse, at nævnet havde truffet afgørelse efter lovens § 98, stk. 6.

Ankestyrelsen anmodede om nævnets bemærkninger til det af kommunen anførte om lovgrundlaget og om nævnets bemærkninger om hvilke oplysninger om hovedpuden, hvor den blev forhandlet og brugen af puden, nævnet havde tillagt vægt ved behandling af sagen.

Nævnet henviste til at ansøgerens gener ved at sove om natten på grund af hendes helbredsmæssige forhold, i væsentlig grad ville blive afhjulpet med den ansøgte pude. Nævnet oplyste, at den ansøgte pude tidligere blev formidlet via Hjælpemiddelcentralerne, men at puden i dag blev forhandlet i flere detailforretninger, hvorfor nævnet i dag ville være kommet frem til en anden afgørelse.

Nævnet fandt ved genbehandling af sagen ikke anledning til at ændre den trufne afgørelse, idet dette ville være til ugunst for ansøgeren.

Under sagens behandling indhentede Ankestyrelsen supplerende oplysninger fra kommunen.

Kommunen henviste til reklamer fra en detailforretning, hvoraf det fremgik at puderne kostede fra 35 kr. til 298 kr. Kommunen fandt, at det ikke var påvist at puderne kunne afhjælpe varige følger bedre end andre typer puder.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, hvorvidt en specielformet pude i SAF skum er et hjælpemiddel efter § 97, stk. 1, et forbrugsgode eller sædvanligt indbo efter § 98, stk. 1, jf. § 19 stk. 1 og stk. 5 i Socialministeriets bekendtgørelse nr. 123 af 19. februar 1998 om ydelse af hjælpemidler og forbrugsgoder efter servicelovens §§ 97 og 98.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at ansøgeren ikke var berettiget til hjælp til anskaffelse af en specielformet SAF hovedpude jf. § 98, stk. 1, 2. pkt. i serviceloven sammenholdt med § 19, stk. 5, i Socialministeriets bekendtgørelse nr. 123 af 19. februar 1998 om ydelse af hjælpemidler og forbrugsgoder efter servicelovens §§ 97 og 98.

Ankestyrelsen lagde ved afgørelsen § 1, stk. 2. i Socialministeriets bekendtgørelse nr. 123 af 19. februar 1998 til grund. Det fremgår heraf, at hjælpemidler omfatter produkter, der er fremstillet med henblik på at afhjælpe en fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse. Forbrugsgoder omfatter produkter, som er fremstillet og forhandles bredt med henblik på sædvanligt forbrug hos befolkningen i almindelighed.

Begrundelsen for afgørelsen var, at der efter Ankestyrelsens vurdering var tale om et forbrugsgode, der normalt indgår i sædvanligt indbo, og som normalt forefindes i ethvert hjem, der måtte ønske det.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at efter sagens oplysninger, var SAF faconhovedpuden ikke fremstillet specielt til persongrupper med nedsat funktionsevne som målgruppe.

Ankestyrelsen lagde ligeledes vægt på, at en almindelig faconhovedpude var et forbrugsgode, idet der var tale om et produkt, som var fremstillet og forhandles bredt med henblik på sædvanligt forbrug hos befolkningen i almindelighed.

Ankestyrelsen lagde endvidere vægt på, at der ved bedømmelsen af, hvorvidt et forbrugsgode var så almindeligt, at der ikke kunne ydes hjælp til anskaffelse efter reglerne om forbrugsgoder, måtte tages hensyn til udviklingen i den almindelige levestandard og folks forbrugs- og levevaner.

Ankestyrelsen lagde endelig vægt på, at en almindelig faconhovedpude i dag set i lyset af samfundsudviklingen, måtte betragtes som sædvanligt indbo på linje med f.eks. almindelige senge, dyner m.v., som enhver der måtte ønske det, kan anskaffe sig.

Ankestyrelsen ændrede således det sociale nævns afgørelse.

Ankestyrelsen fandt, at den pude ansøgeren havde fået udleveret i medfør af nævnets afgørelse, ikke skulle leveres tilbage.